

БОТЫ, СТАРАЕШЕ СЕ ДА ГО РАЗСМИВА И СВЪРЕМЕННО ДА ОПРАЖНАВА БОДРОСТЬ-ТЪ МЪ, НО НЕ СМѢШЕ ДА МЪ ПРИКАЗВА ЗА БОГА И ЗА БЪДУЩІЙ ВЪЧЕНЪ ЖИВОТЪ. ЗАЩО ТО ДРУГИ-ТѢ ВЪЛУХИ НЕМОЖЕХЪ, ДА ТЪРПЯТЪ ТОВА, ПОНЕЖЕ СЕ БОѢХЪ ОТЪ СѢКО НѢЩО, КОЕ-ТО МОЖИШЕ ДА ИМЪ ПОДБЪДИ УМСТВЕННОТО ЧУВСТВО, И ДА СТОРИ ДА СЕ РОДИ ВЪ ТѢХЪ СТРАХЪ И ИЗОВАЧЕНІЕ НА СВѢСТЬ-ТА.

ГЛАВА V.

Опытъ на изблваніе.

ГЕНРИХЪ КАТО РАСТЕШЕ ОТЪ ДЕНЬ НА ДЕНЬ, СТАВАШЕ ЛЮБОПЫТЕНЪ И ИЩЕШЕ ДА ЗНАЕ ДѢ ХОДИТЪ ХАЙДУТИ-ТѢ. ИНОГАЖДЫ ИСКАШЕ ДА ГИ СЪДРЪЖИ, НО ТѢ